

handling paa dette Omraade; men paa den anden Side maa jeg forment, at, dersom det hele Spørgsmaal om Fællesskab imellem Landdistricterne og Kjøbstæderne bliver udeladt af Loven, saa vil Regeringens nuværende Mynbigthed blive bestaaende, og jeg finder den at være betryggende. Dersom der altsaa skulde være en stor Stemning i dette Thing for ikke nu i dette Næblik at indføre i Lovforslaget en Bestemmelse om Løsningen af Fællesskabsforholdet imellem en Kjøbstad og en Landkreds, saa skal jeg ikke bestemt modsætte mig, at Underændringsforslaget bliver vedtaget, ibet jeg saa selvølgelig forbeholder mig at indbringe tilsvarende Regler i det andet Lovforslag, hvor det jo saa ganske vist vil kunne finde en omhyggeligere Behandling end her i det sidste Næblik.

Jeg skal endnu kun i Anledning af, hvad den ærede Ste Landsthingsmand for 2den Kreds (Hæstø) bemærkede om Ændringsforslaget under Nr. 59, tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg ikke alene har modsat mig, at Amtsraadet frit skulde kunne fordele $\frac{1}{4}$ paa Communen, fordi jeg troer, at Amtsraadet saa hovedet ikke vilde benytte Lovens Bemyndigelse, men ogsaa, fordi jeg i Principet er imod, at man nu mere end hidtil gjør de communale Bestyrelser til Skattecommissioner. Jeg troer, at man, langtfra at gaae videre paa denne Vej, tværtimod maa søge at arbejde hen til at frigjøre de Communalbestyrelser fra at være Paaligningscommissioner, være sig for de mindre Communer eller for de større Complexer af Communer. Det er altsaa ikke alene et Hensigtsmæssighedshensyn, som har bevæget mig til at modsætte mig denne Bestemmelse, men det er ogsaa, fordi jeg i Principet er imod, at man vil gjøre Communalbestyrelserne til Skattepaaligningscommissioner.

Krieger: Jeg ønsker først at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de Ændringsforslag, som under Nr. 58, 59, 60 og 61 ere stillede af forskjellige Medlemmer til §§ 46 og 50. — Hvad Forslaget til § 46 om Befordringsgodtgjørelse for Amtsraadsmedlemmerne angaaer, da tilstaaer jeg, at det forekommer mig, at der ikke er blevet anført nogen

Grund, som skulde kunne bevæge det forholdsvis ikke ubetydelige Fleertal af Stemmer, som der var for den ved anden Behandling tagne Beslutning, til at stifte Mening. Der er ikke enten fra den høitærede Indenrigsministers Side eller fra de ærede Forslagsstillere selv blevet fremsørt Noget, som ikke allerede var sagt, dengang Thinget stemte over dette Spørgsmaal ved 2den Behandling. — Hvad de Ændringsforslag angaaer, som ere stillede til § 50 med Hensyn til Fordelingen af en Deel af Amtsrepartitionsbidragene imellem Communerne, skal jeg aldeles ikke indlade mig paa det Spørgsmaal, som nærmest har været forhandlet ved forrige Behandling, hvor jo den høitærede Indenrigsministers Forslag gik igjennem med 1 Stemmes Overvægt, men med Hensyn til hvilket det Forslag, som blev vedtaget i Folkethinget, nu er bragt frem paany i Ændringsforslaget under Nr. 59. Det skal jeg aldeles henstille til det ærede Thing. Derimod kan jeg ikke Andet end bede det ærede Things Medlemmer være noget opmærksomme paa Forslaget under Nr. 60 til samme Paragraph, ibet det synes mig at ville være meget besynderligt, om vi nu skulde sætte en saa minutiøs Bestemmelse ind i Lovforslaget som den, at man ikke i Folketallet skal medregne de til fast Forsørgelse i Kommunen efter forrige Aars Regnskab optagne Beboere. Fra hvad der i en vis Almindelighed kan siges at være en rigtig Tanke — om Tanken i dette Forslag virkelig er rigtig og correct, som den ærede Minister yttrade, skal jeg lade staae hen — er der dog et langt Spring til at adoptere et Forslag, som i en hvilken som helst Form eller paa et hvilket som helst Sted vil anvendeliggjøre en saadan Tanke. Det vilde dog være nu at føre en saa besynderlig Enkeltighed ind i Lovforslaget, at jeg ikke kan Andet end finde, at det vilde komme til at see snurrigt ud derved. Skulde man have saadanne Enkeltheder ind, vilde man kunne finde mangfoldige andre Forslag, der ogsaa kunde siges at være en Virkeliggjørelse af en rigtig Tanke. — Men fremfor Alt maa jeg med Hensyn til Forslaget Nr. 61 til § 50 henstille til de ærede Forslagsstillere, om de dog ikke selv have nogen Betænkelighed ved, hvad de der have foreslaaet. Naar der tid-